

Motion till riksdagen

1989/90:Jo50

av Anders Castberger m.fl. (fp)

med anledning av prop. 1989/90:123 Fisket

1. Inledning och sammanfattning

Enligt beslut av EFTA:s rådsmöte skall EFTA-konventionen ändras den 1 juli 1990 så att fullständig frihandel med fisk råder fr. o. m. år 1994. I proposition 1989/90:123 föreslår regeringen att riksdagen skall godkänna ändringarna. Propositionen innehåller också en diskussion om hur fiskepolitiken måste förändras till följd av EFTA-överenskommelsen samt förslag om prisregleringar på fisk för budgetåret 1990/91.

Folkpartiet välkomnar liberaliseringen på fiskeområdet. Vi finner flera av propositionens förslag rimliga. Därutöver vill vi hänvisa till vår kommittémotion från januari 1990. I den här motionen föreslår vi att det är viktigt att en avtrappning av stödet sker och att utredningen om fiskeadministrationen beaktar fiskeristyrelsens betydelse.

2. Liberalisering av handeln med fisk

Ändringen av EFTA-konventionen innebär att handeln med fisk och andra marina produkter liberaliseras den 1 juli 1990. Fullständig frihandel skall råda senast den 31 december 1993. Förändringarna innebär – förutom att gränsskyddet avskaffas – också att handelssnedvridande statsstöd och konkurrensregler försvinner. Följaktligen måste centrala delar av fiskepolitiken förändras såväl i Sverige som i andra EFTA-länder.

Eftersom överenskommelsen om förändringar av EFTA-konventionen är genomgripande underställes den riksdagen för godkännande. Folkpartiet har inget att anföra mot förändringarna. Tvärtom hälsar vi överenskommelsen om liberaliserad handel med tillfredsställelse.

Regeringen föreslår att de övergripande målen för fiskepolitiken bör ligga fast. Det innebär att även fortsättningsvis skall fiskare och andra sysselsatta inom fiskerinäringen få en ekonomisk och social standard som är jämförbar med andra grupper. Vidare skall konsumenterna erbjudas fisk av god kvalitet till rimliga priser. Fisket skall bedrivas effektivt inom de ramar som en ansvarsfull hushållning med fiskebestånden sätter. Slutligen skall hänsyn tas till sysselsättningsbehovet i kust- och skärgårdsområden.

Fiskepolitikens medel måste däremot förändras till följd av EFTA-beslutet. De pågående överläggningarna mellan EFTA och EG har också betydelse i detta sammanhang. Frågor om frihandel med fisk och fiskerättigheter

berörs under de förda samtalen. Regeringen är mot den bakgrunden inte nu beredd att lämna detaljerade förslag om förändringar av de fiskepolitiska medlen – en inställning som folkpartiet finner vara rimlig. Däremot föreslås i propositionen vissa riktlinjer för prisreglering och övrigt statligt stöd (se nedan).

Mot. 1989/90
Jo50

3. Det statliga stödet till fisket

Det generella prisstödet i form av prisregleringen på fisk kommer inte att vara tillåtet efter den 31 december 1993. Däremot kommer – enligt överenskomna tolkningar av artikel 13 i EFTA-konventionen – andra former av stöd att tillåtas. Sälunda får lägsta tillåtna priser fastställas och köp av överskott göras. Dessutom får regionalpolitiskt motiverade åtgärder vidtas.

Mot den bakgrunden föreslår regeringen att jordbruksnämnden skall ges i uppdrag att utreda hur överskottshantering med lägstapriser för sill/strömming kan behållas och vilka former av regionalpolitiskt stöd som är förenligt med EFTA-konventionen.

Regeringen anser att prisregleringen bör finnas kvar till den 31 december 1993, men att en anpassning bör ske till de nya förhållandena. I propositionen ges ett förslag till prisreglering och regionalt stöd under budgetåret 1990/91, som i huvudsak ansluter till jordbruksnämndens förslag.

Folkpartiet accepterar den föreslagna anpassningen till nya förhållanden. Det viktiga är att en avtrappning av stödet verkligen sker. Den föreslagna utredningen bör också vara uppmärksam så att ett snedvridande stöd inte ges under regionalpolitisk täckmantel.

4. Fiskeadministrationen

Propositionen diskuterar omfattande rationaliseringar av fiskeridestinationen. Regeringen föreslår en utredning som bl.a. skall pröva en samordning med myndighetsorganisationen på jordbrukets område. Folkpartiet vill uttrycka en viss tveksamhet till detta. Det finns stora skillnader mellan jordbruks- och fiskefrågor. För det internationella samarbetet på fiskeområdet, liksom för miljövården och naturresurshushållningen, kan en fristående fiskeadministration tillmätas stor betydelse.

5. Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om avtrappning av stödet till fisket,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om utredningen av fiskeadministrationen.

Stockholm den 18 april 1990

Anders Castberger (fp)

Lars Ernestam (fp)

Bengt Rosén (fp)

Håkan Holmberg (fp)

